

2. Documente comunicate de d. Ermil Pangrați.

1. Suceava, 17 Ianuar 6998 (1490). Ștefan-Vodă, pentru că «Urita fata Malinei, nepoată de fată a lui Jurja Piatra (пїатра; mai jos: пїатръ)», vinde ocina ei, cu uric de la Jurja, «un sat de la gura Răbricioarei (рѣбричюари), anume unde au fost Roman și Hodco», «lui popa Sima (попѣ сими) și fratelui lui, Gavril (гавриас), și surorii lor Martei (марти), pentru 50 de «zloți tătărești». Daă actele de la «unchii noștri Iiaș și Ștefan». Marturii: fiii Domnului, Alexandru și Bogdan-Vlad, și boierii: Duma, Gangur, Dragoș Vornic, Hrăman, Hudič, Dajbog, Șteful de Hotin (хотинскогo), Micotă, Reașeș pîrcălab de Neamț, Andreico Țartorovschi, Groze de Orhei (орхенскогo), Secară pîrcălab de Roman, Clănău Spătar, Boldor Vistier, Eremiia Postelnic, Frunteș Stolnic, Șandro Comis, Tăutul Logofăt. Scrie Toader. Pergament cu pecete desfăcută. Și traducere de la «școala slovenească în Sf[e]t[i]i Sava»; copie din 1808. — Cf. *Uricariul*, XVIII, p. 62.

2. 5 Xscwx, 19 Mart 7037 (1529). Petru Voevod întărește lui Matei și fratelui lui, Nichita, și surorilor lui, Mărena (мърена), Liga (лига) și Mușa, fetele Gutinii (дѣти гѣтини) și surorii Gutinii, Măria (мъриѣ) și verilor ei primari (братаничеве их) Mihul și sora lui, Dolca (долка) și Cr[i]stina și Nastea (настѣк), fetelor Siminei (симини), și rudei (племеник) lor, Păcurar

¹ E interesant de văzut cum preface pe marturii un traducător așa de bun ca Evloghie; la el întâlnim pe Alexandru, Bogdan și Vlad ca fii ai Domnului, și pe boierii: Draguș Vel Vornic, Clănău Vel Spătar, Boldur Vel Vistier, Irimia Vel Postelnic, Frunteș Vel Stolnic, Șăndrea Vel Comis, Tăutul Vel Logofăt. Data e cetită: 6978.

(НѢКСРА), fiul Nastei (НАСТИ), nepoții (ВНСКОВЕ) lui Ivașco Goe-nescul (ГОЕНЕСКЛА), ocina lor, ce o are Ivașco de la «părintele» Domnului, Ștefan-Vodă: ЛЕВНТЕРИН ГДЕ БИЛ ДОМ ЛЕВНТИИ, СЕЛИЩЕ КОНСЛОКО НА РЕВРИЧИ И ЧЕРЕСТ (*sic*) ГОРШНА МАЛО И РЕВРИЧОДРѢ, СЕЛИЩЕ НИКОДИНО și seliștea lui Jurja Blidariul (ЖСРЖА БЛИДАРИК). Marturii: fiul, Bogdan, și boierii: Grozav Vornic, Negrilă, Tălaba, Scripca, Vlad, Mihul pîrcălab de Hotin, Crăje și Huru pîrcălabi de Neamț, Danțul și Zbiierea de Roman, Barbovșchi Portar de Suceava, Dragșan Spătar, Dumșa Vistiernic, Lițul Postelnic, Felea Țașnic, Toader Stolnic, Ioan Comis. Toader Logofăt. Grigorie Bogza pisar. Pergament. Pecete mare atîrnată de un șnur roșu (pembea). Cf. Melhisedec, *Cron. Rom.*, I, p. 160.

3. 22 Mart 7054 (1546). Petru-Vodă. Vine Petre cu surorile lui Tudora și Vasîlca, fiii lui Hanco Golăe, și rudele lor: Isac, Maxăm, Ioan, Nasta, Stanca, Mica, Mușa, fiii Oltii, și «nepoții de frate ai lor, Luca și sora lui, Magda» și alte rude, Găta, Tecla, Mărina, etc., și vînd ocina lor, «c-au avut părinții lor, Hanco Golăe și Olta și Cărstăna, de la Domnia Mea, pe gîmătate de satu de la Răbrice, anume Golăeștii». Marturii: fiii Domnului, Iliăș, Ștefan, Costandin; boierii: Hurul Vornicul, Cărca, Borce, Sturze, pîrcălab de Hotin, Hurul și Miron de Neamț, Șendre [= Șandru], «Tanpa» [Tinpa], pîrcălabi de Roman, Petre Vartic Portar de Suceava, Enea [Iurie] Spătar, Moghilă Vistier, Hribor Postelnic, Petre Păharnic, Neagu Stolnic, Placsa Comis. Mătieș Logofăt. «S'aū tălmăcit la școala slovenească la Sfeti Sava.» — Copie mai nouă. — Cf. *Uricariul*, XVIII, pp. 129-31.

4. 12 April 7056 (1548). Iliăș Voevod, pentru Ionu Candrea, И МАТШНА ЕГО СОЛОМІА, nepoți (ШНСКОВЕ) ai Marușcei (МАРШШЧИИ) și «ruda» lor Mărinca și sora acesteia, Negrita (НЕГРИТЖ), și ruda: Țintea, nepoți ai Soficăi (СОФІНКИ), «toți nepoți ai Candri (КАНДРИ), fiul lui Negrilă, — întărindu-li dania făcută lui Candrea de bunul (ДѢД) Domnului, «bătrînul Ștefan Voevod»: parte de sat «la Stavnic», Jurjeștii, parte din Tatomirești, НА РЕВРИЧА. Marturii: frații Domnului, Ștefan și Costantin, și boierii: Efrem Huru, Borcea Vornic, Petru КРѢКА,

Șandro, Sturdze (срѣсн), Movila, pîrcălabi de Hotin, Danuț Huru și Miron pîrcălabi de Neamț, Iașco și Ghiianghe pîrcălabi de Roman, Negrilă Portar de Suceava, Iuriia Spatar, Dan Vistier, Hrăbor P[ostelnic], Hamza, Petrașcu Țașnic, Neagul Stolnic, Plaxa Comis. Matiașu Logofăt, Pergament. Pecete mare cu șnur roș (pembea). — Cf. *Uricariul*, XVIII, pp. 135-7, 142-4.

5. 26 Octombrie 7092 (1583). Petru-Vodă, pentru «Ștefanu Golăe pîrcălabu de Neamțu, feçorul lui Lazărü Golăe pîrcălabul», care vinde moșia sa, «ce are de la părintele lui, Lazăr Golăe, pîrcălabu, de la bătrănulü Petru-Vodă, o parte dinü susü dinü giuământate de sat dinü Golăești și a cincea parte dinü moară», lui «Neculae Tătarü», cu 160 de zloți tătarești. — Copie din secolul al XIX-lea, după traducerea de la «școala slovenească în Sfetii Sava».

6. 8 Mart 7096 (1588). Petru-Vodă, pentru «Anița, giupăneasa lui Golăi Logofătul, și feçorii lorü, Mihăilă și Cărstăna», cari vînd moșia lor: «din giuământate de sat din Golăești a tîia parte, din drese de cumpărătură ce are de la bătrănul Petru-Vodă». Mai vinde «a șa (*sic*) baștină ce are acolò dinütru acea giuământate de sat, din a triia parte, acea giuământate de satü, a cincea parte, toată partea lorü ce se va aleage dintr' acea giuământate de sat, și cu moară în Răbricea și cu locü de fânași». Vînzarea se face «seminții lorü, lui Necoară Golăi, și femeii lui, Sofii, pentru 150 de zloți tătarăști». Fără boierü. — Copie din secolul al XIX-lea, după traducerea făcută «la școala slovenească, la Sfn. Sava».

7. Suceava, 27 Ianuar 7106 (1598). Ieremia-Vodă, pentru Eremia Băseanul Vel Vătag de Vasluï (васлудскін), care aduce mărturie de la Joria Vornic de gloată cu privire la vînzarea făcută de Zahariia fiul Mărinții, nepotul lui popa Danciul, strănepotul lui Fetion мѣнтан (acest Fetion primise moșia de la «bătrînul Ștefan Voevod și de la Alexandru Voevod») lui Eremia: parte din Miclăușani, «ce se zic acum Grauri», pentru zloți tătarești; altă mărturie de la același cu privire la vînzarea făcută de Dumitru Trușco, fiul Oitii (валтин, валтк), nepotul lui Trifin (трифин), lui Eremia: parte din satul Crăciunești, la rîul «Golie» (acte de la Bogdan-Vodă și «de la

Petru Voevod cel bătrîn»), pentru *ТАЛЕР ЛИЧНИХ*. Întărire. Stroici Vel Logofăt. Vasilie Bucium. Pecete mijlocie; de ceară roșie.

8. Iași, 30 Iunie 7110 (1602). Eremia Moghila, pentru Gherman și Andronic, *СНОРЕ ТАКОШЕ*, ce vînd moșia lor la Glodenî și Hilimonești lui Eremia [Băseanul] Uricar. Stroici Vel Logofăt. Necoar[ă] scrie. Pecete mică, pe hîrtie.

9. Iași, 30 Iunie 7125 (1617). Radul-Vodă, pentru Sora, fata lui Toader Grozea, «cneaghina» lui Gligorie biv Vornic, care se plînge pentru partea ei din Alexești (dată de Alexandru-Vodă lui Grozea), cumpărată de la Andrăbuș, pe zloți tătărăști, și alte ocine. «Ghianghea Logofet iscal. Marmure.» Pecete mijlocie, pe hîrtie. Slavon. — Pe V°, de o mîna contemporană: «300 pămunturi Alecsăști, 3 bătrăni».

10. Iași, 30 April 7165 (1657). Gheorghe Ștefan-Vodă către «Mogăldia din Negrești», pentru pîra lui «Toderașco Joria cu Ion Fărămî și cu diiaconul și cu Corcodel și cu Mahleu și cu alți răziași din sat din Crăcunești», spuind «cum acei oameni șid pre moșia sa la sat la Crăcunești. Decî s'a'u și mai pârfit, și i-a'u rămas Toderașco . . . , și le-a'u luat și direasele și li-a'u pus și dzi după o[bi]ceaiul ț[ă]răi, să iasă de pre moșia sa, și până acmu n'a'u mai eșit. Decî să-i scoați din moșie, să margi la locurile sale, cu tot ce vor avea; și dă ačasta pără să nu să mai părăscă în veaci preste cartia Domniei Meale.» Pecete mijlocie, cu chinovar negricios. — Pe V°, la 4 Maiu, Mogilde se învoiește ca ei să mai stea «în doao săptămăni . . . , și n'am apucat de n'a întelni (*sic*) Moghilde». Martur și «Șirbul den Hulturești». «De acesta să nu mai perim.»

11. [Data ruptă.] Ștefan-Vodă, lui «Costantin diiacul de la Pitărie și Dumitrașco diiaconul», pentru ca să stăpînească Rohoteștii, singurî, până li se va întoarce derăzășilor cheltuiala făcută în pîra cu Păcurariu. «Răcoviț[ă] Vel Logft. uč.» Pecete mare, cu chinovar.

12. Raport către Domn (rupt; formează cîrpeala altui document) . . . Măria dumitali să[nă]tos. Facem șt[i]re Mării . . . las, anume Toader, că l-a'u lovit niște tălharî . . . noapte la odaia lui, la Mălina, aproa[pe de] . . . , și l-a'u legat și l-a'u

muncit, și i-au împușcat femea[ia, care aū] murit pe loc, și i-au luat 200 de lei și osabit... tot ă-au avut; apoi, ucigându-l și muncindu-l să... unge dzileli, dzis-aū că mai are bani la ovăz, și... di-aū scăpat în un sat... și aū dat știre l[a]... pă tâlharî; pă urma tâlharilor s'aū dus pi la vad... plătiască; apoi în... el după tâlharî, până... aū spus niște omeni din Ț[a]ra Munteniască pre... [o]menî a lui Păcurar că adevărat omeni lui l-aū tăl[hărit] și un Țigan di la Păcurar, de aū mărturisăt în... ni a lui Păcurar; și s'a dat și 2 lei Țiganu[lui]... lor, apoi aū mărșu la Păcurar să-i ceae pe acei... , să-și întreabe la Măriia Ta. Păcurar n'aū vrut... uduit și omenilor li aū dat frundza de s'aū dus... niște cai... , și i-aū doslușut că i-aū... Mării dumitale dăunădzî... [l]ui Păcurar l-apucă, di-am mărșu de i-am luat... altora, a mulți, câte pagube să fac și câte... margini, toate să află de omeni lui Păcurar... lui Hrumut i s'aū furat niște iape și cai și... [l]ui Păcurar și i-aū luat, carile aū găsăt de față iară... le plătească, și aū vinit omul lui Hur[mut]... făcut dumnealui Hatmanului scrisoari acolo... [pentr]u că n'ascultă de mine; acmu în urmă... [aco]lo îmblă de-l ărcă, să-l ucigă de tot... Măria Sa să-ș afle omeni, să aibă ce[rtare].»

13. Iași, 13 August 7167 (1659). Gheorghe Ghica-Vodă, pentru «Costandin diacul și cumnatu-său Gligorașco, ginerii Nastasiei preutiasa popei lui Istratie de Vasluiū și Dumitrașco diiaconul, ginerel[e] Onoghie, și Dumitrașco, feçorul Chilieî, și frate-său Ifrim și semenția lor, altu Dumitrașco, Rohotescul, și frate-său Hilie, și alte semenții... , toț nepoții și strenepoții lui Toader Rohat și a lui Micotă Rohat și a Simeî Rohat și a lui Mihăil[ă] și a lui Ion și a Mușei, feçorii lui Micotă Rohat; și aū părăt de faț[ă] pre Tiron de Șchiaî și pre Păcurar aprodul de Tatomirești și Bălan feçorul Caucei, și pre nepotul lor, Gligorie, pentru satul Cuhnieștii pe Răbricea cia Mare, în Ținutul Vasluiului, ce să chiiamă acmu Rohoteștii, cu îmbe cuturil[e], dzicându... cum să liagă Tiron cu oamenii săi de gumătate de sat de Cuhniești, ce să chiiam[ă] Rohotești, ș'aū dzis că iaste a lor de moșie, de spre moșu-său Onia Cuhnia, ș'aū arătăt și un uric de la Ștefan-Vodă cel

Bun, înaintia Domnii Meale, și scriia într'acel uric cum moșul lor, Oanea Cuhnia, aș vândut acia ămătate de sat lui Toader Rohat, moșul lui Costantin și a lui Dumitrașco diiacon, și altor fraț a lor, și s'aș luat acel uric de la mână lui Tiron, și s'aș dat pre mână nepoșilor lui Toader Rohat, pentru căci aș rîmas denaintea noastră și din toată leagia țerăi». Urmașii lui Rohat «s'aș îndireptat și s'aș pus fierăia 24 de...», ceialță neavînd amestec în sat «nice odănuoar[ă] în viač». «Răcovițe Cehan Vel Logoft.» Scrie «Corlatu». Pecete mare peste hîrtie.

14. Iași, 5 Octombre 7169 (1660). Ștefan-Vodă, pentru «Andronic ce aș fost Postelnic-Mare» și «slujit-aș cinstit părintelui Domnii Meli cu dreptate și cu credință, astăz și noi slujăște»: îi dă Băloșăștii (Vaslui); «care sat aș fost a răposatului Iorga ce aș fost Postelnic, driaptă cumpăratură de la fečorii Băsan[u]lui Uricar... Să-i fie de la Domnie dare și miluire și uric de întărituri». Corlat scrie. Traducere din secolul al XVIII^{lea}.

15. 20 Februar 7170 (1662). «Bejan din satul Băloșăștii, Țint. Romanului», vinde lui Ștefan Băisan partea lui din sat, «cum și curățături din codru, ci le am făcute cîmp». Să ție și fiul, Simion, și nepotul, Eremia Băisan. Iea pe moșie «treizăci și șasă galbină ungurești». Vinde «prin bună știința niamurilor și a răzășilor mei». Martur și «Isailă de Bușăști».— Copie nouă.

16. 8 Maiu 7176 (1668). «Simion Fărăm[ă] de Crăcunești și Păcurar ot Tatomirești și Carpu aprodul» arată că s'a adus carte domnească, de «Costantin Pitariul», ca să aleagă parte din Rohotești. Pun termin ei, «răgiașii» (*sic*), pentru restituirea cheltuielii reclamate de acești doi. «Iar caare răgiaș nu va da baniș la dzi, ia[r] să fie moșie piitoare.» Între marturi: «Focșia fičorul Crețului..., Vasilie Găoadzi și Stratul zăt Candachiei și Gligorașco diiaconul de Vaslui, zăt preutiasăi».

17. Iași, 8 Iulie 7189 (1681). «Irina preutiasa popei lui Dumitraș, fata lui Cotărlă», arată «singură pre meni, cîndu aș fostu la sfărșitul vieții miali și la daria sufletului mieu, să es dintr'ačastă lume de ăos, cu multe valuri pementești, am

avut feçori din păcatele miale, feți și fiate, și neputându-mă ținia cu fiçorii miei, și nesocotindu-mă ei, și, cându fu acmu la boala mea și sfârșeniia vieții miale, am fostu în casa preutului Mihail de la bisiarica Mării Sale Do[mnul], din Curte, și m'am dat lui la darea sufletului mieu, ca-s aibă Molitfa Sa a mă griji și a mă comănda de ce trebuie dup[ă] moarte, căci că fiçorii mei nu m'aũ socotit, neci m'aũ căutat de nemic.» Are moșie, în Ținutul Vasluiu, «lângă Hiliia, din șos, ca să chiiamă satul Cotărlești». O lasă preotului «și preutiasii lui, Tofanii, și cuconilor lui ce-i va da Dumn[e]dzău». Marturii: un preut de la Broștiani, altul «de la besiarică de la Măji», al treilea «de la bisiarică de la Sf. Dimitrie, și Isaiia călugărul de la mănăstiri din Huși și Sirghie fiçorul Burghialii și frate-său Marco și Paraschiva fata lui Dumitrașco Apemanul din Iași» și Radul Simanul.

18. Iași, 11 August 7197 (1689). Costandin-Vodă întârește preutesei lui Mihăilă și fratelui ei, Simion Moga, moșia lor «la Cotrulești», «în gura Răbeșoarei». «Vel Logft. ucil.» — Pecete mare, cu chinovar negricios.

19. 20 Decembre 7199 (1690). Răzășii din familia Hoțul dau siliștea Cotărleștilor lui Teodor «Poroseci». Marturii și: «Ionașco Dracsin, Ifteni zet preutesi ot tam și Ion Nagaragiul și Neculai Siman ot Focșeni». — Aduș din 12 Iulie 7207. Se vorbește și de un băiat căzut în fintină «cu budeu», pentru care lucru un răzăș dă un boș.

20. «U Băloșăștii, 11 Iunie 7200 [1692].» Măsurarea satului «cu funia de 33 stănjini... Parte Mihăi... O parte o cumpărase Alex[a]ndru Vel Postelnic»; o parte era «a Erimiei Jora». «Însă dumbrava din puntia câmpului di spre Răsărit pân în hotarul Glodeanilor și a Golăeștilor nu s'aũ împărțit, ci am socotit să ție celi dreptu locul său, cum s'aũ stălpit.» Iscălește și «Dumitrașco Cocortel».

21. «U Băloșăștii, l^t 7200 [1692], Iuni 11.» Raport de hotărnicie, către Domn, de la «Mărdarie Vurnic de Poartă și Vas[i]lie Buhăescul»: moșia ce cumpărase «dumnealui Alex[a]ndru Postelnicul cel Mari de la Apostul Răcul și cumnatu-său Gheorghii, fiçorii lui Ivașco Căpitanul din Negrești», la Bălo-

șăști. Se *sâlpește* «de spre Mihai negustoriul din Iași și Erimiia Jora». «Cu vatra de sat, cu câmpu, cu vladnic, cu vad de moar[ă]...» Iscălituri.

22. Novembre 7202 (1693). «Tofana, preuteasa popei lui Mihail[ă], și Tudosie și Toader, fișorul Purtasiei, și cu alți frați și săminție a noastră, nepoții și strănepoții lui Anton și a Sturdzei și Măriei ș'a Martei și a Odochiei», «ni-am învoitu cu răzeășii noștri, cu Neculaiu Trunchiul și cu frații lui, și Mierăuț fișorul lui Ghiorghii și cu frații lui, și altă săminție a lor, nepoții și strenepoții popei Simii ș'a surori-sa Martii, pentru satul Cotârlești, în gura Răbrișoarei... , hiind acel sat Cotârlești îmblând pe trei frați». Ghiorghe Bialiș vinde partea sa «moșilor noștri, lui Anton și Sturdzei și Măriei și Martei și Odochiei». «Însă ales n'am putut ști, din care fraate au fostu, nehiind oameni bătrâni, să ție minte, numai tot au apucat țiind... într'acel sat, cu alți frați; iar eu, Tudosie, mă știm să him din Marta... Deș nici ei, nici noi, foarte bine n'am știut cine din ce frate iaste, ce pentr'aceaia ni-am tocmit de bună voia noastră, de spre amândoaș părțili să țanem frățiaște.» Marturi: «Mărdarie și Dumitrașco Gutul și Ghiorghii Stredzășcul Vorniciș de Poartă, preutul Neculai de la Danco și Vasili Ursariul». — Trei peceți: una cu un vultur.

23. Iași, 18 Mart 7203 (1695). Gligori Hăugar vinde moșia sa de la Cotârlești «dumisali Dimii Jitniciarului drept 15 lei bătuți». Pomenit «nepotul lui Samson». «Iară, de nu s'arū măi afla moșia a mia și s'arū tãmpla să o ià cineva din mânia dumisali, ca să aibu a-i cumpăra eu moșie aiurile pentru moșie.» Marturi: «Ursul protopopa, ce iast[e] la bes[e]rica domniască pe poartă, și preutul Vasili și preutul Misail, iarăș de la besiarica domniască, de la Sta Neculai, și Dumitru nepot lui Hăugar.»

24. Iași, 29 Iulie 7203 (1695). «Tudosii Dubău Vel Log[o]fet, Neculai Costin Hatmanul, Vasili Catacozono Vel Spătar, Dumitrașco Mavrodin Vel Vistiarnic scriem la sluga Mării Sali lui Vodă, la Artenie Bantăș Căpitanul», pentru Tofana soția lui Toader Porosiaci, care a luat ocină la Cotârlești, iar acum

«Tudosie vătavul de Comișei» îi strînge «de a dziacia de pe acia parte, 7 merțe de grău și trei clăi de săcar[ă], dzicându că acel om ce aū dat danie n'are moșie». Să cerceteze. Două iscălituri, fără peceți.

25. Iași, 29 Octombree 7203 (1694). «Ioan biv Armaș» vinde «dumisali Crucerului (*sic*) Dimitrașcu Cuzăi» partea-î din Crăcunești, «din parte popii Chirilii», pe «leî, banî gata». Marturî: «Gavril Băisan, Gavril Mogâldea, Apostul Răgur (*sic*)». Apoî: «Tudosi Dubău Vel Ban iscal.; m'am întămplat, Vasili Costachi Vel Vornic, Iordachi Cantacozinò Hatman. Și eū Axinti biv Vataf am scris zapisul». — Copie din 1826.

26. Iași, 22 Iunie 7205 (1697). Antioh Costantin-Vodă către «Apostol Răciul căpitanul de Curtianî de la Vasluiū», pentru pîra Tofanei «Porosiač.». «Și, de vor dzice cu toțiî cum acel om, Costantin, cu soru-sa, Mărica, n'aū avut moșie acolo, ă-aū dat răū, să giure patru oameni bunî dintre dănsiî, precum n'are Costantin moșie acolo, și, giurând, să lipsască Poro[s]-čas[a] de acolo.» — Pecete mare, cu chinovar negriū.

27. Iași, 20 Iulie 7205 (1697). Antioh Costantin-Vodă, luî Andronic de Vistirii», ce are a lua drepturile sale la Golăești: dijma din «păine mare și din mălaiū și din cānepî și din grădin[i]». «Vel Logft. uč.» — Pecete mare, cu chinovar roșu.

28. «U Fereșt[i]». 28 Decembre 7207 (1698). «Ionașco Dragsinul și eū Mărica, sora luî Costantin den Feriaștii», arată pentru Cotărleștiî luî «Toader Porsecū», că vînzătorul n'a avut moșie.

29. Iași, 1-iū Iulie 7207 (1699). «Nastasiia Irimias[a]» dă zapis luî Vasilie Buhăescul, «pecum, dând o iapă a Buhăesculuî într'o groap[ă] a mia, la sălește, la Oșăști, ș'aū murit iapa, ș'având noi păr[ă] cu Buhăescul la dumnilor boiarîi cēî mari Caimacaniî, mi-aū (*sic*) dat giudețul platnică, să-î plătesc iapa. Decî eū, neavând prilej să-î daū o iap[ă] cu mândzu, ni-am tocmît cu dumnalui, și i-am dat partia ce-s va aleage a unchiu-mieū, luî Dumitrașco Tăpărlan, fičorul Galbănuļuî de Cozmești, ce mi-î mie cumpăr[ă]tur[ă] cu zapis, din sat din Buhăești, și partia mia de moșie ce mi s'a aliagi iarăș în Buhăești, de pe îmă-mia, iarășî din partia-î Gălbănoae, ca să-î

hie dumisale driaptă ocin[ă] și moșie în viaci în viaci». Scrie «Vas[i]lie Niagul Uricar». Socoteala se face jos, în «pământuri». Iscălesc și Necula Buta, Bejan Vornicul glotnii, Vas[i]lii Rojniț[ă] Vornic, Apostul Răcul Căp[i]tan.

30. Către 1700 (data e ruptă). Dumitrașco Rohotescul arată «cum am luat u cincî lei în datorie, cându foametea . . . , în doao săptămăni să-î daū banii», fiind «zălog» partea-î din Rohotești. Marturi: Simion Fărăma, și alții din acest neam.

31. Către 1700. «Eū Chircă, anume Vasilie, feçorul lui Budulă din Tufești, și femee mē, Ilena, fata Bărlandeî, și coconii noștri», vînd părțile lor din Tufești și «Cotărliești» «popei Ursului din Scăntee, pentru un poloboc de miere, polobocul de 25 de lei». Se înțelege cu «tot vinitul ce să va alege». Marturi: Găde din Scăntee, Gligorie Mierlar, Donosie, Pătrașcan feçorul lui Pălicaș.

32. Secolul al XVIII-lea. «Socotiala cum s'aū socotitu între Tofana preutiasa și 'ntre Tudosie și 'ntre alți frați ai lor, pentru moșia de la Cotărlieșt[i].» Analisa actului de la Ștefan-Vodă; în sat, erau «trei bătrăni[i]». Ghiorghe Biales vînde partea sa, «ce s'aū chemat mai iute Cotărliești, . . . la 5 frați, lui Anton și Sturdzei și surorilor lor, Mării și Martei și Odochiei», «drept 70 arginți tătăreșt[i] . . . Socotitu-s'aū ei, frați, în de sinî . . . Preutiasa popei lui Dumitrașco, fata lui Cotărlă, nici o pot lepăda din moșie, nici pot ști pe Irina fata lui Cotărlă din ce niam iaste: o aū primit cu toți frații ce-s cumpăr[ă]tor[i] din Gavril . . . Socotitu-s'aū și s'aū întreat și pentru Irina fata lui Cotărlă, să afle de ce niam și din ce bătrăni iaste; cu toții aū socotit și o aū ales să hie din Sturdzia fratel[e] cel mai mar[e], iar Tudosie s'aū aflat din Marta, iar Toader feçorul Portasii s'aū aflat din Dochiiia, iar Mierăuț și Necula și Ștefan i toată săminția lor s'aū aflatu din popa Sima și din Marta . . . Necula Trunchiul . . . Iar un zăpis s'aū dat la Tudosie, ce-s răspunde din Marta.» Iscălește: «Vasilie Niag[u]l Uricar».

33. Iași, 7 Maiu 7209 (1701). «Acești frați, anume Tănasie fiçorul lui Hilie Rohotescul și Acsentie brat Tănasie și Pătrașcu tij frate lui Tănas[ie], Nazarina sor[a] și eū, Gligorașcu

fiilor lui Siiman, și eu, Apostul frate lui Gligorașcu, și eu, Măriia, sor[ă], vînd «lui Iordachie Rusăt, Marele-Vistearnic», partea lor din Rohotești, «care iaste alăturia cu altu hotar a dumisale . . . Am vîndut tot bătrînul nostru dumisale, ales, patrudzăci și patru de pămînturi, și pămîntul 20 de pași». Gligorașcu mai vinde «un bătrîn, patrudzăci și patru de pămînturi, și pămîntul 20 de pași». Dania se face lui Iordachie «și gupăniasăi dumisali Saftei» și urmașilor. Mai iscălesc: Nicolae (?) Buhuș Vel Logofăt, Lupul Cost[a]chi Vel Spătar, Marele-Ciucer, Bejan Hudiçi Vornic de Poartă, «Tănas vătav de aprodzii ot târgu».

34. 1-iū Septembrie 7210 (1701). «Alixandru ce am fostu Postelnic-Mare în ț[a]ra Mold[o]vei» arată că «dumnealui Costin ce aū fostu Căpitan-Mare» i-a «făcut bine cu taleri 270 de cătăva vreama, de sântu pînă acum 3 anî, și, pentru frăția ce am avut cu dumnealui, mi-aū făcut bine făr de dobîndă, și, zicându-mi dumnealui în cîteva rînduri de bani, ca să-i dau dumnealui, și eu neputându . . . , cîndu aū fost acum, iar mi-aū zis dumnealui să-i dau banii, și eu iar neavîndu de unde-i da, iar m'am rugaat dumnealui, să facă bine, să mă mai așteapte, și dumnealui, pentru frăția, iar m'aū mai pă-suit». Dacă nu va da la noul soroc, «atuncea să aibă dumnealui a ținearea și a stăp[ă]nirea satul mieu, Băloș[e]știi», ce-l are de la «moșnaș de-aco[o], din zile[e] răposatului Io Costandin Cantemir Voevoda». Iscălituri: Ion Păladi Vel Sulger, Vas[i]lie biv Vel Stolnic, ș. a.

35. Iași, 12 Ianuar 7217 (1709). Mihaî Racovița întărește lui Iordache Roset biv Vel Vornic Dămăcușeniî și Onceștiî, «într'un hotar», cumpărătură de la răzășî, aleasă de Bejan Hudiç Vornic de Poartă și de Axintie Uricariul: «386 de pămînturi, și pămîntul căte 20 paș de la om de mijloc». Parte, de la nepoții lui Lăbușco, și alți «moșinaș». «Care zapis este cu pecete tîrgului ot Vasluii.» Alt vînzător e: «Lupul sin Flondor ot Dănești». Zapisul lui Savin Cofătariul. «Savastiana, fata Manii.» «Iar de acolo iar dialul în gîos, dîndu-ș coaste cu hotarul Tatomireștilor . . . Buza Holmului . . . Văiuga Perienilor . . . Drumul Telejaniî . . . Pe un hat, pînă la un stîlpu

de piatră... Matca Văitolocănesi.» Marturi la hotarnică: Leonti egumen de Birnova, Tănasi Rohotescul, Vasăle Ardari, Enachi sin Iacob vătamanul ot Birnova. — Copie din 1807.

36. 10 Mart 7219 (1711). «Maricuța fa[ta] Drăguți, nepoata Măricuții, strănepoata Antonicăii, A[n]tonica fata Irimii Băisanului», dă «dumisali lui Ion văru-meu», «și i-am dăruit danie», parte din «Crăcunește».

37. Iași, 16 Maiu 7219 (1711). «Vas[il]ie Grecul biv vătavă za căl[ă]raș de Țarigradu și Ionașco fișorul Buhăescului ă-au fostu Vornic de Poartă și David Ūjdea și Gavrilăș fișorul lui Postolachie Ūjdea, și cu alți răziaș frați ai noștri, cari or mai hi», întăresc lui Vasilie, ginerele lui Antiohie Ūjdea din Buhăești, stăpînirea peste 18 pămînturi la Buhăești și Comănești.

38. Iași, 24 August 7220 (1712). Nicolae Alexandru-Vodă, «Lupului și lui Ioni[ț]ă, nepoții popei Ursului de Scănteaia», pentru luarea dijmei la Tufești și «Cotărlești», «de pre parte lui Chircă Vasilie, feșorul lui Buduhălă din Tufești și fămeii lui, Ileanii, fata Bărlandei». Vinzarea se făcuse «pentru un boloboc de miarea, drept 25 lei». «Lupul Costachi Vel Vornic vo (*sic*), ne[fiind Vel] Logft.» — Pecete mare, cu chinovar roșu.

39. Iași, 18 Iunie 7221 (1713). «Iftemie, fișorul Nastasii preutiasii din Oncești... , cu fămeia mea Stratina» și fiu, vinde «nepotu-mieu Ion Furcoiu, călăraș de Ț[ă]rigrad», «gumătate de bătrân» la Cotărlești... Căci, avându nepotu-mieu Ion Furcoiu o parte de moșie în hotarul Onceștilor, și sculându-m[ă] eu cu soțul meu de am vândutū dumisal[e] Vornicului Iordache Ruset, și hrânindu-s[ă] nepotu-mieu Ioan pe acea parte de moșie cari o'm vândut-o noi, știindu-s[ă] și el că are moșie în hotarul Onceștilor, și viindū noi înaintea dumisal[e] Antiohie Jora V¹ Log. de ne-am întrebat, și s'au aflat că am vândut eu rău. Decî dumnealui Logft. așea ne-au ales și ne-au gudecat, și i-am dat acea gum[ă]tat[e] de bătrân din Cotărlești.» De față e și Jora, care iscălește: «Antiohie Jor[a] V[e]l Logft., denainte noastră», «și alți oameni buni, rădziași și megiași din sus și din șos, anume Crăcun Cheh hotarnic

și Töderașco Porcișanul și Crăcun Limpede și Tudosca soru-
mea, și Ghiniia, iar sor-miè, și alții.»

40. «Izvod de urice și alte scrisori de moșii a răposatului
Miron Logf., ce a rămas fiilor săi și, rămăind după moarte
dumilorsale datorii, să-s plătiască cu aceste moșii, s'aū dat po-
ronca Mării Sale lui Vod[ă] acest zapis în sama părintelui
Ghedeon Mitropolitul, să-s vânăză cui a da bani la datoriile
Logft. Miron și a fiilor săi; l^t 7222 [1714], Mart 1.

Un uric pe Hindășăni, vechiū, de la Ștefan-Vod[ă], din l^t 6976,
c-aū vândut Grozea Micotič lui Ștefco Micotič, și un terfelog ot
Pătru-Vod[ă], rupt, tij, pe Hindășăni, fără čară. — Un uric vechi
pre Merești pe Șomuz, dania lui Brat, de la Ștefan-Vod[ă], din l^t
6951, cu pecet[e] de čară. — Un uric vechi pre un sat pe Ber-
heču, la poiana lui Roman, dania lui Crăcun părcălabul, de
la Ilieș-Vod[ă] i Ștef[an]-Vod[ă], cu pecete de čară pe Boro-
dăcenī, din l^t 6945. — Un uric vechi pe Căcăcenī și Miclăușeni,
c-aū fost schimbătură cu Bălțătești și cu Mănjăști, cu pecete
de čară, l^t 7139. — Un terfelog rupt, lui Stroič Logf. și lui
Bučum Vornic, pe 2 sate pustii: Tobacul și Gura Văcă-
reții, de la coada Ialugului, ot Pătru-Vod[ă], din l^t 7097.
— Un uric de la Pătru-Vod[ă], din l^t 7037, pentru Brăniștori
și Scheulenī și alt sat, de împărțală Ilie și Mărica și alte
rude, cu pecete de čară. — Un uric vechiū pe Puțurenī, ot Ște-
f[an]-Vodă, de l^t 6943, cu pecete de čar[ă]. — Berna Săuca și
cu Sarăul. — Un uric cu pecete de čară, ot Alecsandru-Vod[ă],
l^t 7063, a lui Movila Vel Logft., pe ăumătate sat Tălebești
pe Bărlad, parte din ăos, schimbătură între Movila Logft.
și cu Salomie, cu ăumătate sat de Crăinicăuț, și pentru vii
la Hărlău, și de Țăganī. — Un uric de la Ștef[an]-Vod[ă], din
l^t 7060, pre un loc la Răut, în gura Camăncăi, c-aū cumpărat
Gheorghii Logft. de la Ion sãn Niamiși și de la rudele lui,
și o bucat[ă] de loc la Turie, hotărăt[ă] împreăur. — Un terfelog
făr čar[ă], pre Căinicenī și pre Pleșăni, ot Ilieș [ș]i Ștefan-
Vodă, l^t 6940. — Un uric ot Ștefan-Vod[ă], l^t 7028, pe Bră-
niștenī: scrie și alt sat al Irimii Visternicul. — Un uric pe
Hlinești, din l^t 6967, ot Ștef[an]-Vod[ă].»

41. Iași, 29 Septembre 7223 (1714). Ioniț[ă] Dura și Ion Hau-

găr dau zapis «lui Gligori Pelin, ziat Trunchiul», și altui ginere al lui și unuî al treilea cumpărător, «că ne-au dat acești răziași șias[e] lei și un ortu, cu baniî lui Vas[i]lie; cariî audzise dumnealui Cărstia Vornicul că-î va rădica 7 orți bani lui. Car[i] acești bani s'au dat pentru moarte ăa de om ce s'au făcut la săleșt[e] la Cotărlești, în gur[a] Răbrincoarei, însă pe giu[m]ătaate de loc de săliști de Cotărlești... Iar dintr'altî răziaș, cini s'ar mai afla în urmă, să lipsască din moșie, dacă n'au eșit să fie dat bani la moarte cia de om... Și eu Toader Orheianul, diiacul de Cămar[ă], am scris zapisul, să-știe.»

42. 1-iū Maiū 7227 (1719). Mihaî Răcoviț[ă]-Vodă, «la sluga noastră, la Acsintii Uricariul», ca să aleagă la Rohotești cele optzeci de *pămînturi* ale lui Iordache Rusăt biv Vel Vornic. «Și, alegând, să le lipești lângă altă moșia ce mai area dumnalui acolo, într'acel sat.» Pecete mare, cu chinovar.

43. Iași, 17 Iunie 7227 (1719). Mihaî Răcoviț[ă]-Vodă către răzeșii de Rohotești, «la Iona ăohodariul și l'altî răzeși». A trimes pentru alegere «pe boiarul nostru Cucoranul Vornicul și pe sluga noastră Stredzăscul diiacul». — Pecete mare, cu chinovar.

44. «U Scăntea», 20 Iunie 7227 (1719). «Gligorie Cucoranul Vornic glotniî și Toader Stredzăscul diiac de Cămar[ă], trimeși la Rohotești «ca-s chemăm răzeșii și moșinașiî de la Rohotești, cariî au moșie acolo într'acel hotar, și să măsurăm cine căt are din hotarul dumisale Vornicului Iordachi». Chiamă pe un Gligorașco fiul lui Siman, pe un Acsintie, pe «Anisiia fata lui Hilie», «și am mănât și pe Mih[a]lachi fiăorul lui Panaite, să-ș cheme rudeale lui, și l-am așteptat 2 dzil[e], și n'au mai venit... Am măsurat din bolohanul dumisale Vornicului Iordachi în gos, și am aflat 25 de funi, și funia de 20 de paș, pasul de 6 palme; carel[e] sint 2 rânduri de pământuri, care fac 50 de pământuri; carele mărgu aceste pământuri de spre Răsărit cu capul în apa Răbricii, iar de spre Apus mărgu cu capul în părăul Tatomireștilor... Păn[ă] undea dă Tatomirasca în Răbricia... Carele iaste ăa moșie Tatomireștii a lui Costantinică sin Gribincoae... Este și bo-

Iohan hotar în malul Tatomiriascăi, ce, fiindu buruiianul mare, nu l-am putut găsi... Ce aū dzis moșinașii că Lunî or vini la Eș cu toții, și de nu s'or putia aședza cu fičorul lu Panaite, i-or da într'alt sat moșie, mai ęos, ce-s chiamă la Rohotești, care aū împreun[ă] cu toții.»

45. Iași, 27 Iunie 7227 (1719). Rohăteștii vînd partea lor din moșie, socotită în *pămînturi* (pămîntul = 20 de pași, pasul = 6 palme) către Iordache Rusăt Vornicul. Măsurase Cucoranul Vornic de Poartă și Toader Strădzăscul «điiacul». Prețul: «pămăntul câte doi orți bătuti». «Și dumnealui aū cumpărat toți Rohoteștii deplin, fără căt aū rămas un cut diu ęos nevăndut, unde sint niști pomeți în dial.» Asistă «Vorniciî de Poartă, Gligorie Cucuran și Ghiorghie, și Axintie Uricariul». Pecetea «Vornicilor glotniî».

46. 27 Iulie 7227 (1719). Socoteala *pămînturilor* din Rohotești, iscălită de cei doi Vornici de Poartă și de «Axintie Uricar».

47. Iași, 20 Decembre 7228 (1719). «Chiriia Hordil[ă]» și cu fiul său și fetele, «Măriia și Onosie», vinde «lui Costantin [Grecul], ziat Andriî Trîmbiciariul», partea-î de la «siliște la Moiciaști să Dămăcușiani, de peste apa Răbricii: patrudzeaci și dooi de pămănturi, și pămăntul câte 20 de pași și pasul șias[e] palme, precum sint aleasia și stălpite, lângă hotarul dumisali Vornicului Iordachi». Iea «câte opt pot. pămăntul». «Și, cāndu am scos ačastă moșia la vādzare, am întreat și pe dumnealui Vornicul Iordachi, fiindu răzeași, și n'aū vrut dumn[ea]lui să cumpere, ce mi-aū dat voia, cui voi găsi, aceluia să o vîndzu.» Scrie Axinte Uricariul. Iscălesc: Vas[i]li Burgehele Med., Iftiimii Borozan ot Iaș, și alții.

48. Iași, 16 Februar 7229 (1721). «Ionitā Băih[e]c și Tofana Iurășcas[a]», ș. a. mărturisesc «Spăt[a]rului Cuzi Spătar» (*sic*) că aū luat niște acte de moșie, — «ca-s n'aibă dumnia[lui] nič un calabalic pentru acest[e] zapis[e] căt[e] li-am luat noi la măna noastră».

49. Iași, 17 Mart 7232 (1724). Mihaî Racoviț[ă], mai multor răzeși, ca să aibă «a prinde pe oamenii cari împlă pentru epurî și hulpării și pentru albinî pe acest hotar anume Cră-

cunești și păduria Crăcuneștilor și Glodianii și Hultureștii, câmpul și păduria, cu apa Răbricii, peste tot, pân la Rohotești, și paarte Negreștilor din ȝos, cu dumbrav[ă] cu tot, și vlatnicii (*sic*), pe carii i-au aflat îmblându pi aceste locuri ce scriu mai sus, să i prindă, să-i aducă aicia la Dumnia Mia, să ia certare; pentru căc, îmblând ei și vânănd, strică și fac multe pagube . . . (?) și arii cu pâni, ș'apoî cadu alții la nevoe. Decî, de i-ar prinde sau i-ar oblici, să-i prindă să-i aducă la Iași: ori streinî, ori și răziași, să nu îmble făr[ă] șt[i]ria acesta.» Pecete foarte mică, octogonală, cu chinovar.

50. 20 Iulie 7235 (1727). «Ștefan Hermeziu ot Vist. și cu soțu-meu Ilinca» vînd partea lor din Crăciunești, «de spre soare apune», «luî Toader ot Vist., dreptu 140 lei bătuți; care moșie ne iaste și noaî cumpăratur[ă] de la Pandeli fiçorul lui Frangoli Săoariul și, netrebuindu-ne noaî, am vîndut-o dumisale». Scrie Gligoraș ot Vist., și alți «ot Vist.» iscălesc ca marturî.

51. Iași, 24 Iunie 7236 (1728). «Adecă eü Veliçco Cuze făcut-am zapisul meu la mânia dumisali frățani-meu celui mai mari, anume lui Toader Cuzii, de a mea bună voe: având între noi o socotial[ă], i-am dat a patra parte de sat de Crăciunești, ce sint la Ținutul Vasluiului, pe apa Răbricii, din ȝos de Scăntia. Car[e] această parte aü fost a moșului nostru, a lui Toderășco Jora Sulger, și moșul Jora aü fost dat-o danie lui Ioniț[ă] porușnicului, și eü am cumpărat-o de la Costantin feçorul porușnicului Ioniț[ă]; ce această parte ce scrie mai sus am dat-o frățan[e]-meu lui Toader, ca să-i fie dumisal[e] moșie în veci. Și i-am dat și zapisul ȇ-am cumpărat eü de la Costantin fiçorul porușnicului Ioniț[ă]. Așajdire i-am mai dat frățan[e]-meu partea mea din Năvrniț, car[e] să hotărâscu cu acești Crăcunești; cari această parte o aü cumpărat tată-meu Cuze Spăt. de la Ion Armașul. Decî și această partea i li-am dat tot pentru aça socotială ȇ-am avut între noi, și i-am dat și zapisul de la Ion Armașul, cari aü cumpărat tată-meu. Și pe aceste zapise să aibă a-ș faci și ispisoc. Și la această tocmală a noastră s'aü tãmplat mulți boiarî și alți, cari mai ȝos s'aü iscălit. Veliçco Cuze iscal.»

52. 28 Iunie 7236 (1728). Toader Cuzea vinde lui «Toader Gheuca ot Vist.» partea sa din «Crăcunești, ce vin la Ținutul Vasluiului . . . , cariî . . . aũ fost a moșului nostru, a lui Todărașcu Jora biv Vel Sulgerî, și moșul Jora aũ fost dat-o daniia lui Ioniță purușnicului». Apoi «aũ cumpărat-o Veličcu, frate-mieũ», ce i-o lasă lui. Vînzare și la alt sat, «Năvărniș». Iscălesc: «Toader C[u]z[a], Veličco Cuze». Notă, jos: «Ačastă moșie, fiind dumna[l]u[i] Post. Ioniț[ă] Cuze nepot, aũ întorsu dumn., ș'aũ luat moșie. Toader Gheuca ot Vist.»

53. «Suret di pe împărțala de moșii și vecinî č-aũ luat zăstri Logft. Miron Cuza de la socrul său, Ion Costăn Hat. ; care este făcută de Darie Donič Vel Logf., cum mai în ġos arată. Moșii și vecinî carile s'aũ socotit și s'aũ dat zestri Logofătului Miron Cuze, ginirile răpăosatului Ion Costăn Hat., să-s știe. Let 7238 [1730], Ghen. 20: Satul Dumeniî, la Țint. Dorohoiului, pe Iubăniasa, sat întreg și cu vecinî, căț s'ar afla de acolo de loc, și cu heleșteũ. — Părțale din Săpoteni, carile să hotărăscu cu Dumeniî, tot la acel Țin[u]t, căt[e] să vor alegi. — Părțale din Rumănești, la Țin[u]t Cărligăturii, pe Bahluiũ, căt[e] să vor alegi. — Vecinî de pintr'alte satî ce i s'aũ mai dat. Nechita și cu frati-săũ snie Precoli (*sic*) ot Volcinețu. 2 fraț, snie lui Miron Volciniț; aceștie nu s'aũ dat cu satul mănăstirii lui Bărnovșchiî. Luca sãn Ifrim Bolii. Gligorii sin Nazarii și 2 fečor a lui Hușcă, vecinî din Brăneșteț. Prodan sin Chirilescul ot Miclăușeni. Toader și 2 frați a lui, fečor[i] lui Gherman, și cu fečorul lui Chisăliț[ă], vecinî din Șărbănești. — Țigani ce s'aũ dat în parte lui Miron Cuza Logft., să-s știe. Iftimie Gălcă și cu Țiganca lui, Saftă, cu doi copii. Irina, fata lui Ion Țiganul, cari esti după un Țigan a Isăcescului, și cu copii căț s'ar veni în parte Țiganciî. Andrii Țigan[ul], holtei, cumnat ġudelui Dumitrașco. Crăciun sin Grosoae Țiganciî, fata Lucăi Țigan; care s'aũ venit în parte noastră din împărțal[a] č-aũ împărțat cu dm. Catargiul Vel Logft.

Darie Donič Vel Vorc.

Prin acestu izvod, denainte dum[i]lorsale acestor boeri cariî i-aũ orănduit Mărie Sa Vod[ă], ni-am așăzat noi de bună

voia noastră, precum arată izvodul mai sus. Și pentru credința ni-am iscălit. Miron Cuza Logft. iscălit. Necul[a]i Cost[in] iscălit.» — Copie din 23 Decembre 1794.

54. «Izvod de ce au rămas pe urma Aniții Vor. răposatului Sturdzii Vor., pecum au dat sam[ă] Anisiia cu sufletul ei, din porunca Mării Sale lui Vod[ă]; 1^t 7238 [1730], Fev. 1: 8 boi de plug, 4 boi gonitori, la Nicolai; 1 bou mar[e], tij la Nicolai; 130 oi, la Botianul; 4 bivoli, 6 cai cu rădvanul, 6 șiruri mărgăritari, 30 ug. de aur, 1 căldare mare, la Șold[ă]nias[a]; 5 linguri cu căpace, la Șold[ă]nias[a]; 1 tingiri mare, la Nicolai; 1 tigate, la Șold[ă]nias[a]; 1 alt[ă] tigate cu piçoar[e] tij, 2 tavale: una la Joroae, una la Nicolai; 12 blide plumbu la Șold. 6; 1 căldare micșoar[ă], la Vist. Cant[a]cuz[i]noe; 1 blan[ă] de sobol purtată, la Vist.; o cergă noai cu lață mic, la Joroae; 1 pilotă, la Șoldănias[a]; 1 covor, la Șoldan; 1 blană, la Șoldan; 1 poriz[ur]i, la Șoldan; 1 brâu de mătas[ă] șam, la Șoldan; 3 perini, 2 perini la Șoldan; 2 mias[e], una la Nicolai, una la Șoldănias[a]; 2 prostiri: una cusut[ă], una alias[ă], la Vist.; 13 sârviate, la Șold[ă]nias[a]; 1 menestergur[i] bătut[e] cu bumbac, la Șold[ă]niasa; 1 Țigancă c'un copil, ă-au cumpărat Vor. pe bani, de la Joroae; 1 șcatulcă cu șipuri, la Șold[ă]nias[a]; 1 șcatulcă de blide, cu 4 clondiri de plumbu, la Nicolai; 1 piuliț[ă] de aram[ă], la Nicolai; 2 sfeșnici de aram[ă], la Vist.; 1 periaci her[e] de plug, la Vist.; 3 sat[e]: să scoat[ă] Nicolai Cost., împărțala Logft. Miron, să-s vaz[ă] unde dzič[e]; 1 șir mărgăritari, la Anisiia, ă-au perit dintr'un săcriiaș; 2 puțin[i] de brândzi; 3 car[e] păpușoi, au luat Nicolai; lighenul, ibricul, la Vist.; 8 lei, care au fost la Goia: i-au luat Botianul.

Cui ă-au dat lor la ăsasul morții, cu gura sa.

6 șiruri mărgări[tare] și bivoli, lui Nicolai Costin; 2 cai, cu rădvanul cu totul, Mării Luizoii; 3 oi, Botianului; 2 cai, nepoat[ă]-sa, Vărnăvoaei; 4 boi, cu carul, Visternices[i]; 1 cal din cei de ham, lui Șoldan; 1 cal, viziteilor; 2 boi, Anisii; 2 boi featii, căci au slujit-o.

Așa am audzăt den gura dumisale mamei Vorniceoi, la moarte dum[i]sal[e], că m'am tămplat. — Mariia Sărdaroai, Ani-

sia (pecete). — Iar, pentru o Țigancă č-au avut, nemăruī n'au dat-o la moarte dum[i]sale.»

55. 17 Februar 7238 (1730). Mardarie Fărīmī dă «duhovniculū meū, preutulū Neaculaiū de Schintè», parte din Fili-monești.

56. Iași, 31 August 7239 (1731). Toader Cuzea «vinde luī «Tudearașcu ot Visteriia» «treizăci și șaptea dea [pă]mănturī și ġumătate . . . din hotarul Graurilor dea sus . . . ; cariī ačastă mușia și mia încă ĩm esti din mușu-miaū Tudearașco Jora Sulgeriul». Scris de «Toader C[u]z[a]» ĩnsuși. Marturī: «Ion Băisan să răzeș». — Și aici ĩnseamnă Toderășco, că Ioniță «Cuze», nepotu-săū, a *ĩntors baniū*.

57. 24 Septembrie 7240 (1731). Grigorie Ghica, «luī Miron Cuzi Logofăt, nepotul Vornicesăi Aniții Sturdzoai», «să fia volnic cu carte Domniai Meli a cerca ce'r găsi din răm[ă]-șiturile Vornice[s]i, căci jălui Domnii Meli Miron Cuze că alți nepoți a Vornicesăi Sturdzoai au pus mână pe une, pe alte, și de altă nimică n'au luat. Decī, orī-č-ar găsi den răm[ă]șiturili Vornicesăi, or[i] den Țigani, orī din moși, orī din bucate, să aibă a lua-ș ce ar găs[i]; iar cine ar mai avè ceva a răspunde, să vie de faț[ă] la Divan . . . Din vreme că și el este nepot, și alți nepoț . . . luat-au, și luī parte nu i-au făcut.» Pecete octogonală, cu chinovar.

58. 15 Mart 7248 (1740). «Pălade Golăe și Anghelut[ă] Golăe, și cu sora noastră Anușca, fičoriī Petriī luī Golăe, ne putul luī Dum[i]trașco Golăe», dă «Sfinții Sale părintelū Aftănas Mogăldiī (?) egumenulū de Florești, și, la mână Sfinți-Sale, [luī] Andrei Burghelia», partea lor din Golăești, pentru 20 de lei. «Și ačastă moșia am vândut-o Sfinții Sale, căci, una, ne iaste și niamu, a doa, și răziașu: alțai n'au ĩncăput a cumpăra parte noastră, afar[ă] de Sfințae Sa și cu niamul său.»

59. Iași, 9 August 7250 (1742). Costandin Necolae-Vodă, luī «Ștefan Rusetu biv Vel Paharnic», pentru plĳngerea luī «Ioniță Postelnic, fiul răpăosatulū Miron Cuzea, ce au fost Logofăt al doile», care are moși «la Crăcunești, a patra parte, și o parte ĩn Glodeani și nește părți ĩn Grauri, cu nește pă-

mînturi de acolo, ce are de la unchiu-său Toader Cuzea și de la Băisan, — care părți de moșie fiind nealeasă di spre alți răzeși, nici un folos nu cunoaște, și dzisă că, având și un om, Fărămă, o părțică în Grauri, între părțile ce are acolo Postelnicul Ioniță, fiind și acela un om neticnit, ar vrea să-l osăbască și pe acela cu părțicaoa lui, să ias[ă] din mijloc de o parte». E *orînduit* întâiu la «Sandul Sturdze Vel Logofăt», care hotărăște a *se alege*, «și să i să hotărăscă osăbî». Se ordonă acum a se trimete Comisul Nicolae Racoviță și Cluceriul Mărdari și un al treilea, pentru acest scop. «Și, de ar fi acele săliști aproape una de alta, să-i dea lui de o parte.» Pecete octogonală, cu armele amînduror țerilor; chinovar.

60. 9 Februar 7254 (1746). «Ștefan, cu fimeia mē Simina, cu fiōrii mei, fata Nastasiii, nepoata lui Stroi», vînd ocina Siminei, «din parte îmāmē Nastasāi, a șasa parte din sat de Oșăști și de Tăcmănești și din Golăești și de Sărăcinești..., cumnatului meu, lui Donos» și familiei lui, cu «opt lei noi». Marturi: Arsăni Țaga, erei Țaga, Iordachi Porcescul, Simion Iamandî. — Copie din 1804.

61. 14 Iulie 7257 (1749). Pandeleştiî, coborîtorî din popa Mihăilă, vînd lui «Donosie Furcoiū, călăraș de Țarigrad», partea («diat[ă]») lor din Cotărlești, «dreptu șapte stupi».

62. 10 Maiū 7258 (1750). Costandin Mihaî Cehan Răcovit[ă]-Vodă, «la Ilie Găndul, ginerel[e] lui Andronic, și la Anușca, sora lui Păladi Golăe», pentru «jaluba» făcută de «Marie fata lui Sfredel», care seplînge de «Ăftănasie egumenul de Florești și nepoții lui, pentru moșie Golăeștiî». S'aū judecat «la dum[nea]lui cinstitu și credinčos boeriul D[o]mniî Mel[e], dum[n[ea]lui Iordachi Cantacuzin[o] Vel Logofăt». Egumeul pre-tinde «că scrisoril[e] aceiî moșiî Golăeștiî sintu toate la voi». Să vie, decî, «la Ispas, negreșitu», cu acele «scrisori», «aice la Eș». Altfel, «vi s'a trimite om g[i]o[sp]o[du], și v'a aduce cu ci-bote». Pecete octogonală, cu chinovar.

63. 24 Maiū 7259 (1751). «Ioniță Ūolban sin Strătulat și cu Sanda, femeia mia, den Băsăști, ginirile Mării, fata lui Ilieș, nepoat[a] Grăpiniî — Ilieș și cu Grăpina, s'aū fost frați, fiōri lui Tănas[e], den sat den Cursăcū, den fundul Racoviî —», daū «doao

părți de moșia, ȝupănului Vasili Costachii biv Vel Păharnic»; parte din Golăești, «care să împarte cu Mățăștii», și o parte din Albești, împărțită cu aceeași. Marturi: Ghiorghe Jiverdian mazil, apoi Vornicul de Gușățai, un Ignat Vărlan și Vornicul de Oțăleni, «Mihăil Ordze».

64. 5 Februar 7260 (1752). Ion Iurașcu dă partea-i din Filimonești lui «Ioniță Cuzii biv Vel Pitar», «fiindu-mi dumnialui și mie niam, de pe moași-mè Antunica».

65. 10 Iunie 7260 (1752). Raport către Domn al lui Toader Jora biv Vel Stolnic și Simion Cheșcu Uricar, pentru hotărnicie la «Negrilești, ci este alăturia cu satul Boțoia», și la Bolați, părțile cumpărate de Frangole biv Vel Vamiș de pi la răzăși . . . , și acum li-aū dat danii Frangole fičoriu lui Pandeli, nepotu lui Frangole Vamiș, prè-fericitul[u]i patriarh chir Silivestru al Antiohii». Merg cu «Sfinția Sa părintile Macarie protosinghelul». Se chiamă vecinī: «Chirila Moșuleți Armaș și Vasili Arămă, ginerili lui Grigori Sărbu, și alții». Negrilești fusese cumpărați de Frangole «cu patru zapisi și unsprezăci zapisi vechi . . . , cari zapisi, socotindu-s[ă], închei satul Negrilești tot . . . Un zapis de la un Grigori și Costandin și Iliana, fičorii lui Bejan chihaiia, scriind că aū vândut ei lui Frangole Vamiș o fântână cât țani izvoriul ci esă la sat la Cărlești, ci aū avut-o și ei cumpărătură de la Aftinia și fică-sa Acsana, drept patru lei.» Moșuleț arată, pentru Negrilești, un act de la Ștefan-Vodă, den 7060. «Undi aū fost casăli și bisărica lui Frangole . . . Doi petri alătore: una bati înapoi, pi multe dealului, de disparti Negrilești din ȝos la câmp și Cărlești din sus la vali . . . Din piatră la deal, pe hărtoapi, pe costișa di spre Răsărit . . . Culmia dealului, pi podiș . . . Hotar vechiū, ci s'aū ȝăsit în capul unui nămaș, de lature unui drum vechiū părăsit . . . Chioia, moșie dum[i]ș[ale] Radului Racoviți Vel Vist[jer] . . . Pi nămaș aū pus și altă piatră hotar, în coada Chioi; de acolo tot podișul pe nămaș . . . Fântâna Ducăi . . .» Marturi și Antohi călăraș, Ioniță Fărămă călăraș. — Copie din 1844, după original, la măn. «Păpău-tului».

66. Iași, 23 Maiū 7261 (1753). Costandin Mihail Cehan Ra-

coviț[ă]-Vodă, lui Ștefan Rusătu biv Vel Vist., pentru pira lui Andrii Burghelē mazil din Ținutul Vasluiului, ce are la Golești «o prisacă de stupi... Astă toamnă, după ce ș-au băgat stupii în zemnic, apoi la 2 săptămăni i-au surpatu zemnicul, și i-au furatu 5 stupi din zemnic, și în anul trecutu dzisă că i-au mai furatu 6 stupi din prisacă, de la casa lui, și este păgubaș de 11 stupi; și are prepus pe împregiurași. Pentru care iată că-ț scriem dum[i]tal[e], să chem[i] pe săteni și pe împregiuraș față, și să le eī sama cu dreptate, dându-le strănsoare tuturor: numai, or să scoață tâlharii, ori să plătiască paguba împregiurași, să nu rămăe numai el păgubaș.» «Vel Med.» Pecete octogonală, cu chinovar.

67. 20 Iunie 7262 (1754). *Αντίττα*... — *ττα* arată că, «fiind datoari dumnei vara Ilinca Cuzoe dum. răpăosat soțului mieu» cu o sumă de bani, a restituit-o, dar nu i se poate da zapisul, «răsărindu-să».

68. «Adică eū Anghelina, fata Tecliū, sor Terliū, făcut-am adevărat zapisul mieu la mână dascalului Euloghie, împreună și cu fica-mea Dorotheia, precum să-s știe că, de nime siliț, nici asupriț, agiungând eū la îndelungată bătrănețe, rămăind eū văduvă de soțul meu, Vasilachi Pevițul, niminea nu m'aū miluit, nici m'aū întărit, ce, agiungând eū la părintele dascalul Euloghie, la toată neputința mea m'aū miluit, nu numai cu pâine, cē încă și din mâini, cât l-aū îndurat D[u]mn[e]zăū, m'aū întărit. Pentru care atăta facere de bine neputându-i într'alt chip a-i mulțimi, datu-i-am acastă adevărată scrisoare a noastră, pentru o moșie anume Hilimoneștiū la Țint. Vasluiului, pe Răbriçoara Sacă, întru care, cât să va aleage partea mea, i-am dat-o de bună voia mea Sfinții Sale danie, lui și copiilor lui, nepoților și strănepoților, și a tot neamul ce să va aleage mai aproape, nerușuit niē odănoară în veaci. Și pentru credința ne-am pus deagetile; iar fiul mieu s'aū iscalit. Eū Anghelina fata Tecliū. Dumitrachi fiçor Pevetuluī, iscal. 7263 [1754], Oct. 13. [Pe V°:] Zapis pe Hilimonești, de la Anghelina fata Terliū, la Evloghi, care mi l-a dat mie danie.»

69. 15 Decembre 7265 (1756). Catrina Terloai, cu rudele eī, între care Erodiiā, «fiçoriū lui Irimii Terliū», vînd lui

Petriman și lui Vasălache Ūzde partea lui din Hilimonești. Scrie «Ștefan Goian Orheianu».

70. 6 Maiu 7269 (1761). Ioan Teodor-Vodă, lui «Ioniță Cuza biv Vel Stol., giudecătoria, i la Ghiorghii biv vt. Vist., isprav. de Ținut[ul] Vasluiului», pentru plîngerea unui «Grigoraș sin Iurașcu de la Vaslui» contra «unui Ioniță călăraș de Țarigrad i unui Ioniță Scănteian» și unui Vărlan. Spune «că, având el un tată bătrân, neputinços, care șidè acolo la Vaslui, cu o sor[ă] a lui, săracă de bărbat, și acești de mai sus scriș fiind nepoț de sor[ă] tatului jăluitoriului acestue, și tãmplându-să de aũ murit tată-său, o perech[e] de desagi, cu multe scrisor[i] părințești, tot pecetluite, și cu alte mănunțușur[i] ă-aũ avut tată-său, care arată că aũ izvod anume de cele ă-aũ fost în desagi, și aũ luat ei desagii . . . , și nu dau samă . . . de nimică», împresurîndu-i și moșiile. Poruncă a cerceta și, dovedindu-se că aũ fost în desagi «scrisori de moșii și altele toate, pãn la cel puțin, să împlinești de la dãnșii». Pecete octogonală cu chinovar, din 1759.

71. 12 Decembre 7270 (1761). Judecată între «Marie, fămee săracă din Eș, fămee lui Andrunache ă-aũ fost călăraș de Țarigrad», și «Ioniță Cuza», «dzicând Marie că, pentru o datorie vechi a bărbatu-său, ă-aũ fost dator dum. Stolnic Ioniță Cuza, vã dum. Stolnicul să-i è o casă ce ari aice în Eș, ș'aũ trimis Vornici de Poartă de aũ prețaluit-o, și arată prin jaloba ei că casa este cumpărată pe dzăstre ei ă-aũ avut de la părinți». Datoria era de 21 de lei. Dar casa era zalog, și Cuza avea și zapisele la el. «S'aũ adiverit și dintr'u mahalagiũ.» Se vede că Maria «îmblă rău». «Iar, de va vrè Marie, fămee lui Andronachi, să dè baniĩ pe casă, prețul ce s'aũ pus de Vor. de Poartă, să deè baniĩ la dumnealui Stolnicul Cuza, și să-ș è casa.»

72. 13 Maiu 7270 (1762). Ion Meleghe Vornic de Poartă, hotarnic, arată că a ales împreună cu Dinul Roșca, mazil, din partea ispravnicului Ioniț[ă] Miclescul, la Crăcunești *bătrînul* lui Ioniță Gheuca Spătar. Chiamă și pe «Costantin sin Lupoe», — mai mulți călărași de Țarigrad, «fiindu din poftă».

73. 14 Mart 7272 (1764). «Axinie, fata lui Dumitrașcu Fă-

rămă», din Crăciunești, cu «soțul meu Lupașcu Pușcaș», dă «încredințată scrisoare mè la mâna dum[isale] Ioniț[ă] Cuze biv Vel Stolnic», de la care, ca «oamenî săracî», aũ «multă apărare și ocrotință»: îi dau părțile lor din Crăciunești, Graurî, Hilimonești, Perieni. Tatăl lor, Dumitrașcul Fărămă, le avea de la «maică-sa Gafta, fimeia lui Pascal Fărămă». «Γεώργιος Βαρδαλάχος μαρτήρας, Φοξῶς Ἑγγλεζος μαρτήρας», Șerban Gândul, Vasili Buzdugan, Andreiũ Racleș Păharnic. Serie «Ioniț[ă] sin čoh[o]dar».

74. 6 Iulie 7272 (1764). «Ștefan Chiperiũ călug[ă]ciul», și fiu-său și fetele, vinde partea-î din Tatomirești, «de spre Răbrice», «10 pământurî». «Și pământul să fie de 20 de paș, și pasul de opt palme. Așijdirile și o livadă de amu vândutũ, carea livadă amu făcut-o eũ din curătură, și alțũ răzeș n'aũ trab[ă] la livadă, fiindu-că eũ săngurũ cu mâna mè amu făcut-o din curătură.» Adaus la urmă: «Eũ Gavril Trinca [cumpărătorul] am dat acest zapis făr de voia mè, din poronca dum[nealor] boerilor, și am dat amanet pãn m'oi ġudeca înainte Mării Sale lui Vod[ă] cu Nastasoia Govrițas[a], fiind închis la vartă».

75. 1766. Ursachi Buhăescul cu «soțul» său, Nastasiia, dă lui «Ionițe Cuze biv Vel Stol[ni]c» «un loc de prisacă, anumi la Buhăești, unde aũ șăzut Ilie Puliștian[u]», pentru mult ajutor ce i-a dat Cuza.

76. 20 Iunie 1766. «Donosăi Furcoiũ», cu fiul, dă lui Ioniță «Cuze» biv Vel Stolnic, care i-a făcut mult bine, partea lor din Cotărlești (Ținutul Vasluiũ). «Să ne pue dum[nea]lui și la pomelnicul bisericii, ca să ne pomeaniască cât ar fi biserica.» «Alexandru R: Culcer (*sic*) martur.»

77. 21 August 1766. Hotarnică la Crădunești, «moșii răzășască... a Fărîmeștilor și a Iurășceștilor, cari moșie să tragi Fărîmeștilor de pe moașa lor Alexandra... fată Scăricuții... Druma și fimeia lui, Irina, și fata lor, Tecla...» Ioniță Cuza era ispravnic de Vaslui. «Am făcut funii de doăzăci de stînj., și stîjinul de opt palmi.» «Tot în sus, pin Dumbrava Roșie, partea Fărămeștilor.» — Copie.

78. 1-iũ Maiũ 1767. «Gavril diiaconu, fičorul lui Donosăi

Furcoiul de la Onșești» (= Oncești), cu surorile, vînd lui «Ioniță Cuze biv Vel Stolnic» părțile lor din Cotârlești, lângă Hilimonești.

79. 8 Maiu 1767. «Eü Gavril diiacon», cu familia lui, «fiorii lui Donosăi Furcoiul de la Osăști», dau zapis lui Ioniță Cuza biv Vel Stolnic, cedîndu-i partea din Golăești, în hotar cu moșia lui Cuza, Graurii. O aveaü «de pe maica noastră Tofana, fata lui Stroe Mătă». Ei primiseră binefaceri de la Cuza.

80. 10 Ianuar 1768. Iordachi Părvul dă lui «Ioniț[ă] Cuzi biv Vel Stolnic», pentru faceri de bine, un loc de prisacă la «Bohăești». Cuza adaugе jos: «pentru acest dar i-am dăruit și eü un cal».

81. 1-iü April 1768. Vînzare la Crăciunești și Grauri lui «Ioniță Cuze biv Vel Stolnic». «Văzându-ne dum[nea]lui la cătă sārăcii și lipsă ne aflăm, și ne mai putänd să plătim birul Visterii, aü făcut dum[nea]lui milă și ni-aü mutat birul din sat den Crăcunești, căt m'aü călcat cîsla, adecă doi lei și patru parale, și s'aü încărcat acești bani în satul dumisale, făgăduindu-ne dum[nea]lui că va face pomănă și va plăti dum[nea]lui acest bir al nostru: doi ani noi supărați nu vom fi de ăferturi, — numai într' acești ai mai sus arătați.»

82. 1-iü Maiu 1768. Ioaniț[ă] Fărămä dă lui «Ioan[i]ță Cuze biv Vel Stolnic», ca «schimbătură» pentru partea Axinieii, surorii sale, partea-i din Hilimonești. «Care moșii ne să trage și noao de pi tatăl mieü.» «Iar frati-mieü Tinmuș și cu Vasăle, de vor avè ceva a răspunde, să-ș caute cu... (*sters*), fiind-că eü am de toată cheltuiala cu dizbätu (*sic*) moșii, și ei nici un ban nu mi-aü întorsu înapoi.» Marturii și Șerban Gändul, Manolache Gujde.

83. «Adecă eü Euloghie dascal ot școala gd. dat-am adevärat zapisul mieü la mäna dumisal[e] cinstitului și de Dumnezăü ales bine-credinčos dumnealui Ioniță Cuzea Vel Stolnic, pentru ca să se știe că, avänd eü o danie din satul Hilimoneștii pre Răbričoara Sacă, de la Anghelina fata Teclii, sor[a] Terlii, i-am dat-o dum[i]sale de a mea bună voe, șe după zapisul cel de danie ce am de la Anghelina și de la fečorii ei, ce le-am dat în mänuile dumisale, să aibă dumnealui cu pace

danie mea: dumnealui și cuconi dum[i]sale, nepoți și strănepoți dum[i]sal[e]. Și pentru credința m'am iscălit: Euloghie. L^t 1768, Iunie 12.»

84. 18 Ianuar 7277 (1769). Familia Anghelinei Pevățoaiei dă partea ei din Hilimonești danie lui «Ioanițe Cuze», Stolnic. «Eū preutul Dum[i]tru, snă preutului Frangol[e] Bantăș», «Costandin diacon, sin Euloghie dascal». — Pe cealaltă foaie se începe, de Euloghie însuși, o transcriptie a actului.

85. 30 August 1770. Ioan Gheuca Spat. arată că a luat cu împrumut o sută de lei de la «Ioniț[ă] Cuza biv Vel Pah.», «cu dobândă din zăci în douspreci», punîndu-și actele «amanet». Altfel, Cuza va lua moșia «de istov» pentru 60 de lei; «iar cielalt banî să-î împliniască de la mine cu om g[o]sp[o]d». — Se prelungește termenul cu un alt an.

86. 2 Septembrie 1772. Divanul Cnejieî, pentru pîra lui Ioniț[ă] Moschi din Ținutul Hărlăului cu privire la partea sa din Cotărlești: «carte de volnicii» pentru a-și lua drepturile.

87. 15 Decembre 1772. «Ilinca, ȝupăniașă rāpoosatului Ion Gheuca biv vtori Spat.», pentru împrumutul soțului ei de la Ioniță Cuza biv Vel Pah. Peste doi ani, banii se fac 140 de lei. Cuza primește a lua moșia pentru toți banii. Scrie ea însăși: «Eū Ilinca Ghioculas[a] Spătăroai».

88. 2 Iulie 1773. «Neaculai Romașcu mazil, nepot lui Antoni Mogâlde», dă lui Ioan Cuza Vel Spăt. partea sa din Golăești: «numai din câmpu, iar cu pădure să nu aibă dum[nea]lui triabă, fiind-că am locuri de prisăc; care și mie mi să trage acastă moșie de pe moșul mieū, Anton Mogâlde.» Iscălesc și *Αουζής Πόστελνκος*, Vas[i]le Buzdugan V. Med.

89. 5 Iulie 1774. «Paraschiva, fata lui Gavril Bănariul, soțul răposat[1]ului Andrei Burghilea», cu fiii ei, daū lui Ion Cuza biv Vel Spatar partea soțului ei în Golăești. «De carea moșie neavând niē un folos, fiind făr de venit, și la drumul cel marea, am socotit aceli părți de moșie să le vânzu dum[nealu]i lui Ion Cuza Spat. și cu acei banî să-m chivirnisăscu copieî, rămăind miē de tatăl lor, și, după creștire copiilor, pentru părțile aceste de moșie din satul Golăeștiî, ce am vândut, să aibu a le da dintr'alte părți din moșiile părinților mieî, a lui Gavril Bă-

